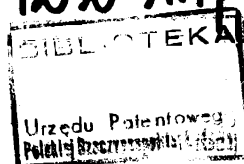

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 22699.

Kl. 72 d, 17/03.

Jan Bolesław Czajkowski
(Radom, Polska).

Granat karabinowy.

Zgłoszono 15 października 1921 r.

Udzielono 23 stycznia 1936 r.

Niniejszy wynalazek dotyczy granatu karabinowego, zaopatrzonego w zapalnik uderzeniowy i wyrzucanego zapomocą wystrzału ślepym nabojem ze zwykłego karabina ręcznego, na którego końcu lufy jest osadzony garłacz. Garłacz ten może być zakładany na lufę karabina dowolnego typu.

Na rysunku dla przykładu przedstawiono granat i garłacz według wynalazku. Fig. 1 i 2 przedstawiają podłużne przekroje garłacza, fig. 3 podłużny przekrój granatu.

W dno granatu jest wkręcona tuleja 1, zapomocą której granat nakłada się na garłacz.

Tuleja 1 posiada w dolnej swej części

dwa pierścienie 10 i 11; mosiężny pierścień 10 jest wciśnięty w tuleję 1 i posiada cztery występy 12, które wchodzą w brzozy 18 garłacza i nadają granatowi ruch wirowy po wystrzale z karabina.

Pierścień 11 wzmacnia dolną część tulei 1 i jest wciśnięty na jej zewnętrzną powierzchnię. Skorupa 2 granatu posiada na wewnętrznej powierzchni nacięcia, które przy wybuchu granatu ułatwiają jego rozzerwanie się na określoną ilość odłamków.

W głowicę granatu wkręca się zapalnik 3. W ogon zapalnika 3 jest wkręcona tulejka ochronna 9. Wewnątrz tulejki 9 znajduje się spłonka pobudzająca. W kadłubie zapalnika 3 jest umieszczony bezwład-

nik 4 ze spłonką zapalającą, zabezpieczony zapomocą sprężyny 6 i unieruchomiony zapomocą zawlecзки 5, którą usuwa się z granatu przed wystrzeleniem go z karabina. Spłonka pobudzająca jest połączona ze spłonką zapalającą otworem 13, wykonanym w dnie kadłuba zapalnika. Zapalnik posiada nakręconą główkę 8, w którą jest wkręcona iglica 7. Garłacz do strzelania z karabina ręcznego granatami według wynalazku jest nakładany na lufę. Kadłub 15 garłacza posiada wewnątrz komorę 16 i kanał 17 do przelotu gazów prochowych. W komorze 16 znajduje się pierścień 24, uszczelniający garłacz po osadzeniu go na lufie. Kadłub 15 garłacza posiada cztery podłużne wycięcia: wycięcie 19 służy do przejścia podstawy muszki, wycięcie 20 do zaczepu bagnetu i dwa wycięcia 21, pozwalające na dociśnięcie garłacza do lufy karabina zapomocą nakrętki 26, której otwór stożkowy współdziała ze stożkiem 23 na dolnej części kadłuba garłacza.

Na dolną nagwintowaną część 22 kadłuba garłacza jest nakręcona nakrętka 26. Nakrętka ta posiada wycięcie 28 do przejścia podstawy z muszką karabina. Górna część garłacza z zewnątrz jest zaopatrzona w cztery spiralne brzoźdy 18. Na górną część garłacza jest nasadzona tarcza 25, służąca za oparcie dla tulei 1 granatu. Garłacz unieruchomia się na lufie karabina ręcznego zapomocą nakrętki 26. Granat nakłada się na garłacz w ten sposób, by występy 12 tulei 1 wchodziły w brzoźdy 18 garłacza. Następnie wyciąga się zawleczkę 5, zwalniając bezwładnik ze spłonką zapalającą. Po strzale z karabina ślepym nabojem, granat zostaje wyrzucony siłą gazów prochowych i otrzymuje przy ześlizgiwaniu się z garłacza ruch obrotowy. Gdy granat napotka podczas lotu prze-

szkodę lub gdy upadnie na ziemię, bezwładnik 4 działaniem siły bezwładności, wbrew działaniu sprężyny 6, zostanie rzucony ku przodowi, wskutek czego spłonka zapalająca zostanie zbита przez iglicę. Płomień od wybuchu spłonki zapalającej zapali spłonkę pobudzającą, która zdetonuje materiał kruszący, znajdujący się w skorupie granatu, powodując jego wybuch.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Granat karabinowy, zaopatrzony w zapalnik uderzeniowy i wystrzeliwany ślepym nabojem z garłacza, znamieny tem, że w jego dno jest wkręcona tuleja, zapomocą której nakłada się go na garłacz, przyczem tuleja ta jest zaopatrzona w występy, które wchodzą w spiralne brzoźdy, wykonane na zewnętrznej powierzchni garłacza i tem powodują przy wystrzale ruch obrotowy granatu.

2. Garłacz do wystrzeliwania granatu według zastrz. 1, znamieny tem, że jego górny koniec jest zaopatrzony w spiralne brzoźdy, służące do nadawania granatowi ruchu obrotowego.

3. Garłacz według zastrz. 1, znamieny tem, że jego dolny koniec, nakładany na lufę karabina, posiada podłużne wycięcia i zewnętrzny gwint dla nakrętki, zapomocą której jest obciskany na lufie.

4. Garłacz według zastrz. 3, znamieny tem, że nakrętka, służąca do obciskania go na lufie, posiada wewnętrzny kanał stożkowy, który współdziała ze stożkiem, wykonanym na jego zewnętrznej powierzchni.

5. Garłacz według zastrz. 2 — 4, znamieny tem, że jest uszczelniony na lufie karabina zapomocą pierścienia (24).

Jan Bolesław Czajkowski.

Fig. 3.

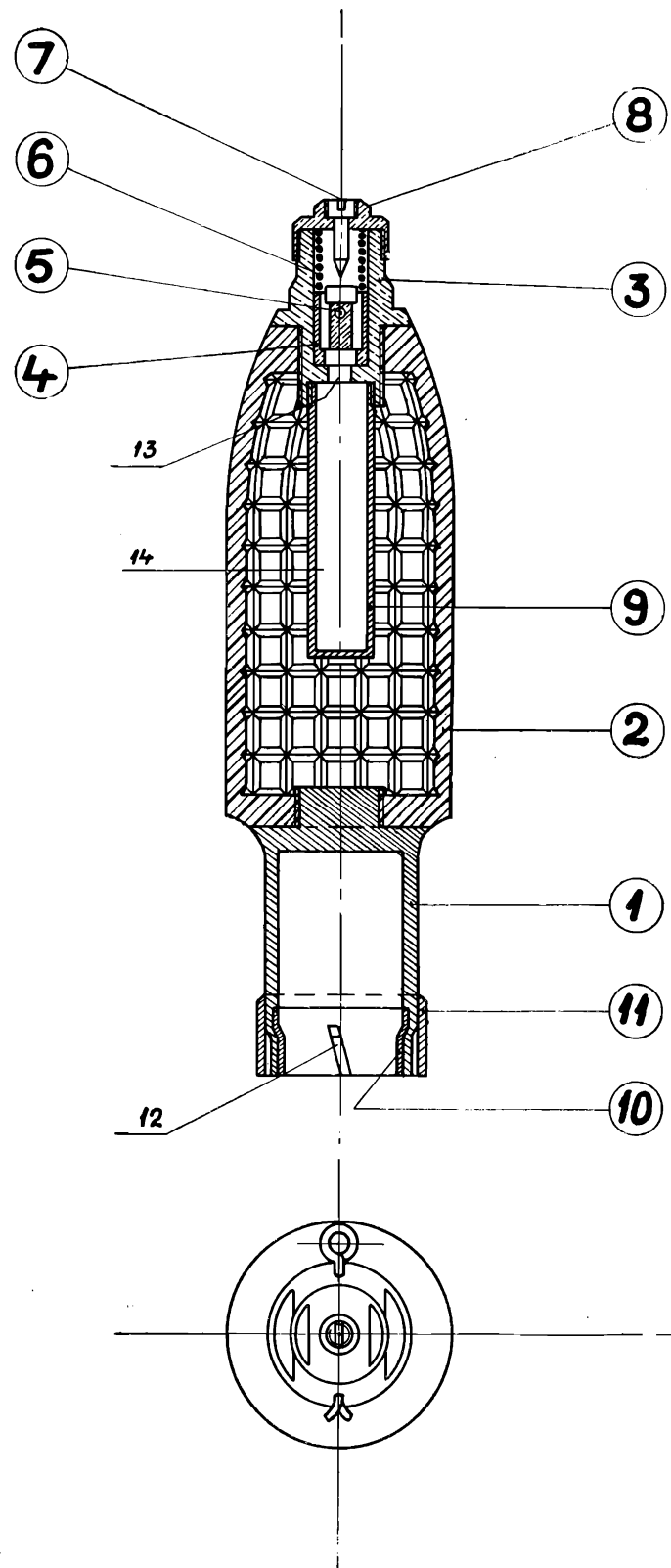

Fig. 1.

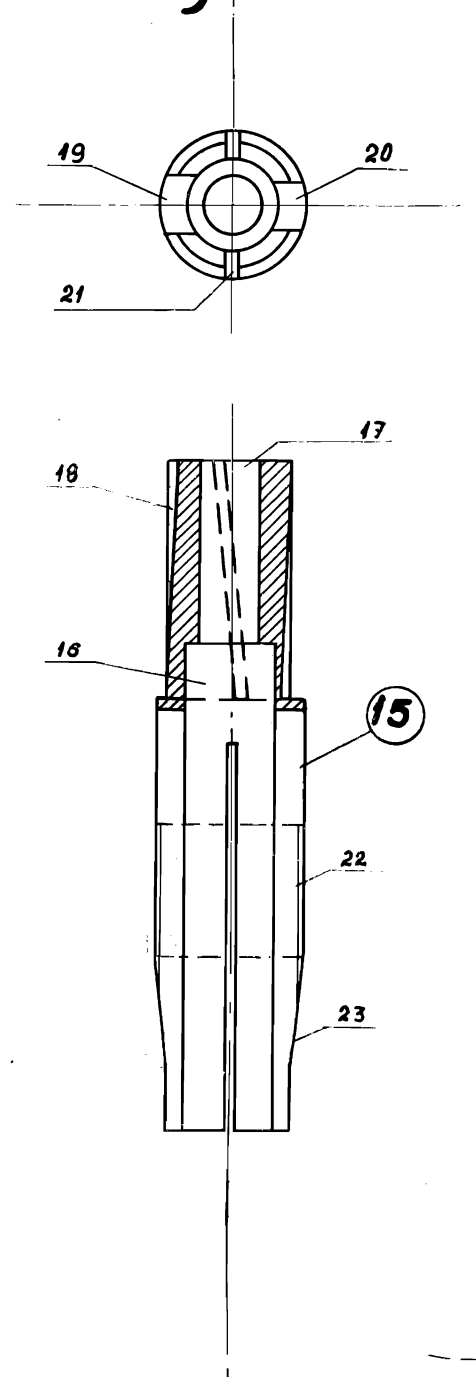

Fig. 2.

